

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Michael Schwarz

Atbildētāja: Stadt Bochum

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Gelsenkirchen* — Padomes 2004. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (OV L 385, 1. lpp.), redakcijā, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 28. maija Regulu (EK) Nr. 444/2009 (OV L 142, 1. lpp., labotā redakcija OV L 188, 127. lpp.), 1. panta 2. punkta spēkā esamība attiecībā uz Pamattiesību hartas 8. pantu, kā arī uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu — Personas tiesības saņemt pasi, nenonemot tās pirkstu nospiedumus

Rezolutīvā daļa:

Izvērtējot uzdoto jautājumu, nav noskaidroti apstākļi, kas varētu ietekmēt Padomes 2004. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos, kura ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulu (EK) Nr. 444/2009, 1. panta 2. punkta spēkā esamību.

(¹) OV C 273, 8.9.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-344/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Itālijas Republika piešķirusi Alcoa Trasformazioni — Komisijas Lēmums 2010/460/EK, ar kuru konstatēta šī atbalsta nesaderība un uzdots to atgūt — Neizpilde noteiktajā termiņā)

(2013/C 367/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Conte un D. Grespan)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāvis, kuram palīdz C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu pasākumu neveikšana, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2009. gada 19. novembra Lēmuma C(2009) 8112, galīgā redakcija, par valsts atbalstu C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) un C 36/B/2006 (ex NN

38/2006), ko Itālijas Republika piešķirusi uzņēmumam Alcoa Trasformazioni srl, 2., 3. un 4. pantu, kā arī LESD 288. panta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no atbalsta saņēmēja atgūtu valsts atbalstu, kas atzīts par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu atbilstīgi Komisijas 2009. gada 19. novembra Lēmuma C(2009) 8112, galīgā redakcija, par valsts atbalstu C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) un C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), ko Itālijas Republika piešķirusi uzņēmumam Alcoa Trasformazioni srl, 1. pantam, Itālijas Republika nav izpildījusi šī lēmuma 2. un 3. pantā paredzētos pienākumus;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 287, 22.9.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH/Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Lieta C-391/12) (¹)

(Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Piemērojamība personām — Maldinoši izlaidumi reklāmrakstos — Dalībvalsts tiesību normas, kas aizliedz jebkādas maksas publikācijas, ja tām nav pievienota piezīme “sludinājums” (“Anzeige”) — Pilnīga saskaņošana — Stingrāki pasākumi — Preses brīvība)

(2013/C 367/31)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Atbildētāja: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 149, 22. lpp.), un īpaši tās 3. panta 5. punkta, 4. panta, 7. panta 2. punkta, kā arī I pielikuma 11. punkta interpretācija — Maldinoši izlaidumi reklāmrakstos — Dalībvalsts tiesību normas, kas aizliedz maksas publikācijas, ja tām nav pievienota piezīme “sludinājums” (“Anzeige”)

Rezolutīvā daļa:

Tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, attiecībā pret preses izdevumu redaktoriem nevar atsaukties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("negodīgas komercprakses direktīva"), no kā izriet, ka šajos apstākļos šī direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts piemērot tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru preses izdevumu redaktoriem katrā to periodiskos izdevumos veiktai publikācijai, par kuru tie saņem atlīdzību, ir jāpievieno īpaša norāde, kas šajā gadījumā ir vārds "sludinājums" ("Anzeige"), ja vien šīs publikācijas izkārtojums un noformējums vispārīgi nelauj atpazīt publikācijas reklāmas raksturu.

(¹) OV C 343, 10.11.2012.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Inalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Aģenčia Națională de Administrare Fiscală/SC Rafinăria Steaua Română SA

(Lieta C-431/12) (¹)

(Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Pārmaksātā PVN atlīdzināšana ar ieskaitu — Paziņojuma par ieskaitu atcelšana — Pienākums maksāt nokavējuma procentus nodokļu maksātājam)

(2013/C 367/32)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Inalta Curte de Casație și Justiție

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Aģenčia Națională de Administrare Fiscală

Atbildētāja: SC Rafinăria Steaua Română SA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Inalta Curte de Casație și Justiție — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 183. panta interpretācija — Pārmaksātā PVN atlīdzināšana ar ieskaitu — Nodokļu iestāžu pienākums maksāt nokavējuma procentus, ja tiesa atceļ paziņojumu par ieskaitu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 183. pants ir jāinterpretē

tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka nodokļu maksātājs, kas ir lūdzis atmaksāt pievienotās vērtības nodokļa pārmaksu no pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokļa, kas tam bija jāmaksā, nevar saņemt no dalībvalsts nodokļu pārvaldes nokavējuma procentus par šīs iestādes novēloti veikto atmaksu par laika posmu, kad bija spēkā administratīvie akti, kas izslēdza atmaksas pienākumu un vēlāk tika atcelti ar tiesas nolēmumu.

(¹) OV C 399, 22.12.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt)/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Lieta C-440/12) (¹)

(Nodokļi — PVN — Azartspēles — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru spēļu automātu ar zemiem laimestiem ekspluatācijai ir uzlikts kumulatīvi PVN un speciālā nodeva — Pieļaujamība — Nodokļa bāze — Nodokļu maksātāja iespēja novirzīt PVN)

(2013/C 367/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt)

Atbildētāja: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Finanzgericht Hamburg — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta pirmā teikuma, 73. panta, 135. panta 1. punkta i) apakšpunkta, kā arī 401. panta interpretācija — Azartspēļu vai naudas spēļu aplikšana ar nodokli — Dalībvalsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem PVN un īpašo nodevu par spēļu automātu, ar kuriem var iegūt ierobežotu laimestu, ekspluatāciju iekasē kumulatīvi

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 401. pants, lasot to kopsakarā tās 135. panta 1. punkta i) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pievienotās vērtības nodoklis un valsts speciālā nodeva par azartspēlēm var tikt iekasētas kumulatīvi ar nosacījumu, ka šo pēdējo nodevu nevar raksturot kā apgrozījuma nodokli;